

בצלאל אקדמיה לאמנות ועיצוב ירושלים
המחלקה להיסטוריה ותאוריה

קול קורא למאמרים לכתב העת החדש

בצלאל

כתב עת לתרבות חזותית וחומרית (שם זמני)

בצלאל הוא כתב עת אקדמי שפיט הרואה אור בבצלאל, אקדמיה לאמנות ועיצוב. כתב העת מבקש להוות במה לדיון ביקורתי בסוגיות הקשורות בחקר התרבות החזותית (Visual Studies) בתחומים: אמנות, עיצוב, ארכיטקטורה ואופנה. כתב העת רואה אור פעמיים בשנה.

עורך ראשי: אורי ברטל

עורכת: דליה מרקוביץ'

מועצת המערכת: אוה אילוז, טל בן צבי, נעמי מאירי דן, גל ונטורה, ליאת פרידמן, אורלי שבי, חוסני שחאדה, חיים דועאל לוסקי, ערן דורפמן, חיים יעקובי
כתב העת מזמין כותבות וכותבים להשתתף בגיליון הראשון שיוקדש לנושא "מעבר לאובייקט".

מעבר לאובייקט

המעבר מייצור סחורות ממשיות לייצור מידע, שירותים, לוגואים, אייקונים וסימנים אחרים התרחש בשדה הייצור התעשייתי בחסות הגלובליזציה, הקפיטליזם המאוחר והמדיה הדיגיטאלית. בעשורים האחרונים חצה גם "פס הייצור" התרבותי את גבולות החומר, ובתוך כך את הופעתו כאובייקט בר-המרה. את המקום המסורתי והתפקיד ההיסטורי של העץ, הקנווס, הבד והלבנה, ממלאים כיום חומרי גלם חדשים ובלתי צפויים: פעולה, צליל, תנועה ואור. איון האובייקט החומרי והמרתו ברעיון, בסימן ובמחווה, מהווים את אחת מקריאת התגר הדרמטיות על ההסכמות והמוסכמות המנסחות את שדות התרבות החזותית והחומרית העכשוויים (באמנות, ארכיטקטורה, עיצוב). תופעה זו מגיחה כאמור אל עולם ספוג בסימנים "לא חומריים" המתגלים כמופע וירטואלי, הולוגרמה, הדמיה ואווטר. מה מלמד לפיכך המעבר אל מעבר למהות החומרית, או לחילופין, תפיסת האובייקט כמייצג מציאות תרבותית שחלפה ("אובייקט מעבר")?

הגיליון מבקש לדון במהלך זה באמצעות השאלות הבאות :

- כיצד השפיע ביטול החומר על שיטות ואופני התצוגה, הפרשנות, השיווק וכו'?
- האם התרבות החזותית והחומרית מזדנבת אחרי השדה הכלכלי והשדה הטכנולוגי? האם היא הערת שוליים של שדות אלה? ואולי היא מנסחת משמעות ייחודית, חדשה?
- האם הוויתור על האובייקט ועל השיטות בהן יוצר, פוענח והוצג מחוללות בהכרח שינוי בתהליכי האובייקטיפיקציה (החפצה)? האם/כיצד הן משפיעות על תופעות כמו פטישיזם, שיבוט, "סילוף", סימולקרה, מיחזור, DIY?
- כיצד משפיע השינוי ב"מצב הצבירה" של התרבות על תפקידה, מעמדה, מסריה?
- כיצד משנים הסוכנים החדשים את מעמד התרבות החזותית והחומרית?
- מהו משמעות האובייקט בעידן הקפיטליזם המאוחר ואיזה תפקיד הוא ממלא בכלכלה החדשה?
- האם ניתן לשרטט את ה"פסיכו-גיאוגרפיה" של המופע התרבותי החדש (במונחים של מרחב, אתניות, מגדר, לאום), ובמילים אחרות, האם השינוי בחומרי הגלם ובשיטות הייצור משנה בהכרח גם את זהותם של בעלי ההון (הסימבולי) החדש, האם תופעה זו מייצרת אימפריאליזם מסוג חדש?
- האם ה"ערכים הפלסטיים" החדשים מזמנים שיפוט אסתטי חדש?
- האם קץ האובייקט משול ל"קץ התרבות" (או לכל הפחות בנאליזציה של התרבות), או שמא זוהי חגיגת השחרור מן המגבלות והדטרמיניזם שטבועים בחומר?

חוקרים ויוצרים מוזמנים להציע מאמרים ומסות, בהיקף של כ 4000-8000 מילים (מצורף הוראות להגשת מאמר).

את כתבי היד יש לשלוח לכתובת דוא"ל: dalyama@post.bezalel.ac.il

לא יאוחר מ – 15 למרץ 2014. לפרטים נוספים אתם מוזמנים לפנות אל עורכי כתב העת :

ד"ר אורי ברטל, orybartal@bezalel.ac.il
ד"ר דליה מרקוביץ, dalyama@post.bezalel.ac.il